

CISANA MURUSIDZE ČOLOVIĆ

Gospođa Cisana Murusidze Čolović, pozorišni reditelj je prvi laureat Posebnog priznanja za negovanje tradicionalnih vrednosti u umetničkom stvaralaštvu.

Rođena je u glavnom gradu Gruzije, Tbilisiju, gde je završila gimnaziju. 1965 godine.

Diplomirala je režiju na Državnoj pozorišnoj akademiji GITIS u Moskvi, a od 1967-1970. radi kao stalni reditelj Crnogorskog narodnog pozorišta i dobija Decembarsku nagradu za režiju Hladan tuš, Majakovskog. U tom periodu režirala je brojne značajne predstave.

Od 1970. Radi kao stalni reditelj u Narodnom pozorištu u Beogradu gde takođe ostvaruje niz uspešnih režija koje su odlično ocenjene od strane publike i kritike. Medju njima treba izdvojiti:

Čehov - Tri sestre, **Bulgakov** - Bekstvo, **Šo**- Kandida, **Dostojevski** - Tudja žena i muž pod krevetom/ Nagrada Narodnog pozorišta/, **Gribojedov**- Nevolje zbog pameti, **Djurć**-Solunci govore /Nagrada Narodnog pozorišta/, **Djurdjević**- Kosovska hronika ,koja je izabrana 1988-me medju osam najboljih predstava **SFRJ**.

Od septembra 1999 do decembra 2000 bila je Direktor Drame Narodnog pozorišta u Beogradu.

Nosilac je „Ordena Setog Save“.

U povodu 100-godišnjice obeležavanja početka VELIKOG rata, naš laureat, reditelj Cisana Murusidze Čolović, režirala je predstavu autora Antonija Đurića “Solunci govore”, sa studentima Akademije umetnosti u Beogradu i Akademije umjetnosti iz Banja Luke.

Ovo je, verovatno, jedinstveni primer da su prvoj čitajućoj probi prisustvovala dva predsednika, predsednik Republike Srbije Tomislav Nikolić i predsednik Republike Srpske Milorad Dodik koji su i DALI PODRŠKU OVOM PROJEKTU baš na ovoj sceni i u ovoj dvorani. Premijera “Solunaca” izvedena je u Narodnom pozorištu Republike Srpske u Banja Luci, uz prisustvo celokupne Vlade, a premijeru u Narodnom pozorištu u Beogradu, uz prisustvo Njegove svetosti Patrijarha Srpskog g. Irineja , srdačno je pozdravila srpska kulturna javnost.

Predstava “Solunci govore” izvedana je u mnogim gradovima u Srbiji, a na Sceni “Raša Plaović” Narodnog pozorišta u Beogradu je imala 32 izvođenja, A NA GOSTOVANJU U MOSKVI NA POZORIŠNOM FESTIVALU “ZLATNI VITEZ” NAGRAĐENA JE SPESIJALNIM **Priznanjem za očuvanje sećanja na borbu srpskog naroda za oslobođenje u Prvom svetskom ratu.**

Predsednik Akademije umetnosti gospodin Dušan Đoković, upravitelj Fondacije “Milan Đoković”, Gospođi Cisani Murusidze Čolović uručio je Posebno priznanje za negovanje tradicionalnih vrednosti u umetničkom stvaralaštvu.

CISANA MURUSIDZE

(Obraćanje prisutnima)

Poštovani,

Primajući nagradu "Milan Đoković" osećam veliku zahvalnost. Čast koja mi je ukazana je, može se reći, trostruka.

Prvo: to je nagrada koja nosi ime Milana Đokovića, velikana srpske kulture i umetnosti.

Drugo: prvi sam laureat ovakve nagrade.

Treće: nagrada afirmiše vrednosti u kulturi za koje sam se uvek zalagala.

Svima je poznato da je pozorišna predstava kolektivni čin u koji je utkan rad mnogih. Zato moram da pomenem i ostale zaslužne:

Autor teksta Antonije Đurić, koji je pre 40 godina prvi napisao dokumentarnu dramu o ratnicima i vitezovima iz Prvog svetskog rata.

Neizmerni doprinos predstavi "Solunci govore" je dala umetnički saradnik reditelja istaknuta srpska glumica, prvakinja Narodnog pozorišta u Beogradu Branka Zorić Vasović, koja je i prva odigrala legendarni lik Milunke Savić, a u ovoj predstavi, svojim velikim glumačkim nervom nadahnula mlade glumce koji su tek sricali scensku azbuku. Veliki doprinos predstavi je dao izvanredan slikar Dragan Stojkov koji je minimalnim sredstvima stvorio scenski prostor koji je podsticao imaginaciju publike da slobodno zakorači u sva ratnička poprišta te velike srpske golgote.

Svakako moram da pomenem i značajan doprinos koji je dala predstavi Banjalučka ekipa: kostimograf Dragana Purković Macan, Profesor glume Jelena Kostić Trepetova i Renata Agostini.

Treba posebno zabeležiti uspeh mladih kolega sa obe Akademije koji su ubedljivo i sa velikom energijom dočarali sudbine svojih slavni predaka iz Velikog rata: Marija Đajić, Ivan Perković, Danilo Kerkez - tada studenti glume Akademije umjetnosti iz Banja Luke, i Saša Simović, Stefan Kovačević, Darko Ivić i Srđa Bjelogrić - tada studenti glume Akademije umetnosti iz Beograda.

Za realizaciju ovog poduhvata svi mi, učesnici i saradnici predstave "Solunci govore", dugujemo veliku zahvalnost gospodinu Dušanu Đokoviću. Prvi put sam u karijeri videla koliko je presudna uloga producenta u stvaranju a zatim i plasmanu jedne predstave. Između ostalog, zahvaljujući Dušanu Đokoviću, predstava "Solunci govore" je bila apsolutni rekorder u prisutnosti u medijima u toku jedne godine.

Dušane, za sve jedno veliko Hvala!

Ali, da se vratim nagradi koja nosi ime "Milan Đoković" i, kako se obično kaže, ništa nije u životu slučajno, evo nekoliko detalja iz pisma koje sam prosledila Upravi Narodnog pozorišta u Beogradu, 2010 godine:

Bez velikog okolišenja, slobodna sam da vam za repertoar iduće sezone predložim pozorišni komad Milana Đokovića "Raskrsnica".

Pre svega, pred nama je jedna svestrana, raskošna ličnost Milana Đokovića književnika, dramskog pisca, publiciste, urednika, teatrologa, prevodioca i velikog neimara koji je više od 60 godina stvarao u srpskoj kulturi.

Po rečima kritičara i teatrologa, doktora Raška Jovanovića "Raskrsnica" Milana Đokovića je, citiram - "dramaturški besprekorno oblikovana dramska slika opšte pometnje i konfuzije do koje je došlo u našoj zemlji posle nemačkog napada, bez objave rata. Data u jednom zamahu, uz poštovanje antičkih pravila o jedinstvu radnje, mesta i vremena, drama efektno slika amorfno stanje u kojem se našlo naše građanstvo u uslovima što ih je rat neumoljivo nametnuo" - kraj citata.

Prisutno je sećanje da se Srbija 41-ve godine nalazila na raskrsnici. I na toj srpskoj raskrsnici gledamo neizbežni raskol srpskog naroda. Po rečima samog autora, citiram - "Svoja zemlja može da se nosi u srcu, a i u novčaniku" - kraj citata.

Na kraju, zahvaljujem se Akademiji Umetnosti i Direktor Dušanu Đokoviću na nagradi koja nosi ime Milana Đokovića, velikana i vizionara srpske kulture i umetnosti, čijih se mudrih reči moraju sećati sve sadašnje i buduće generacije - citiram:

"Nijedna generacija neće biti svoj prijatelj, ako zaboravi da je prošlost, u najmanju ruku, poruka onima koji osvajaju budućnost"!

19.09.2016. Cisana Murusidze, urednik